

[Knud Kristensen.]

Ministeren mener ikke, at han her har Beføjelse til at fastsætte Takster, og Resultatet bliver jo, at Taksterne for de kommunale Alderdomshjem bliver betydeligt højere end den Refusion, der kan faas, naar Aldersrentenydere anbringes i private Alderdomshjem.

Nu er det jo klart, at Meningen med en saadan Bestemmelses Indføjelse i Loven selvfølgelig er, at disse private Hjem skal kunne bruges, men det vil jo være ret vanskeligt, naar den Refusion, som man kan faa, naar Aldersrentenydere anbringes i et saadant Hjem, er saa væsentlig mindre end den Refusion, man kan faa, naar de anbringes i kommunale Alderdomshjem. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at den Fortolkning, som Ministeren her mener at maatte give, i Virkeligheden forhindrer, at denne Bestemmelse i det store og hele faar praktisk Betydning. Men det skulde dog ikke gerne være Resultatet, at en Bestemmelse i en Lov ved Fortolkning bliver saa nogenlunde betydningsløs. Jeg vil da ogsaa henlede den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa, at i Forsorsgslovens § 43, Stk. 2, er det netop omtalt, at for samtlige de Anstalter, som er nævnt i §§ 34—42, herunder ogsaa de private Alderdomshjem, vil der være at fastsætte Takster.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Socialminister endnu en Gang at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse og undersøge, om det ikke vil være forsvarligt baade af juridiske, men navnlig af praktiske Grunde at gennemføre en Fortolkning, der stiller de private Alderdomshjem saa nogenlunde lige med de offentlige. Ellers vil Betydningen af denne Bestemmelse, som er af stor Værdi for mange Kommuner, og ogsaa af megen Værdi for Aldersrentenydere, fordi det mange Steder er saadan, at de er meget godt tilfredse med Opholdet paa disse Hjem, være i meget høj Grad forringet. Det skal, som sagt, være min Henstilling til Socialministeren, om han ikke vil tage dette Spørgsmaal under fornyet Overvejelse med det Formaal for Øje at naa til en rimeligere Afgørelse over for de private Alderdomshjem.

Dernæst har jeg en Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister. Det er i og for sig ikke mig, han har svaret, og det er ogsaa lige meget, det er det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), som han har svaret. Jeg ved ikke, om Ministeren var opmærksom paa, at jeg sammen med det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) stillede det Spørgsmaal til Ministeren, hvilken Begrund-

delse han kunde give for, at Statsskovene solgte Træ til Medlemmer af Savværks-sammenslutningen billigere end til dem, der stod uden for denne S sammenslutning. Her til sagde Ministeren, at det gør de heller ikke, Prisen er den samme, det, der er Forskel paa, er Engrosprisen og Detailprisen. Jeg forstaaer ikke, at Ministeren kan give en saadan Oplysning. Man skulde jo tro, at naar der blev rettet en Forespørgsel til Ministeren her fra Rigsdagen, og han havde flere Dage til Overvejelse og hele Embedsmaskineriet til Hjælp, saa maatte hans Besvarelse være rigtigere. Men jeg kan ikke se, at hans Besvarelse her er rigtig.

Jeg staaer her med en Skrivelse, afsendt den 4. Februar 1933 fra Statens Direktorat for Skovbrug — det er ganske vist en Afskrift af denne Skrivelse, men dens Rigtighed er attesteret af to Mænd, hvoraf jeg kender den ene, som er Amdtsraadsmedlem, og den anden er Sognefoged —, jeg skal ikke oplæse denne Skrivelse, det vilde jeg sikkert heller ikke faa Formandens Tilladelse til, men jeg vil gerne have Lov til at citere et Afsnit af Skrivelsen; det er vist tilstrækkeligt. Der er altsaa forhandlet om et Parti Træ fra en af Statsskovene ved Silkeborg, og saa hedder det sidste Stykke i Skrivelsen:

„Dette Parti vil blive afregnet til samme Priser, som gælder for Savværks-sammenslutningen, saafremt De er villig til at blive Medlem af denne. I modsat Fald vil Prisen blive 20 pCt. højere.“ Her er ikke Tale om Detail- eller Engrospris, her er Tale om den Betingelse, at vedkommende skal indmelde sig i denne S sammenslutning, saa faar han en Godtgørelse, en Prisnedsættelse paa 20 pCt. Jeg spørger: er dette ikke et fuldgyldigt Bevis for, at det, som Statsskovbruget forlanger, er, at man indmelder sig i Foreningen? Gør man det, kan man faa en billigere Pris, og i modsat Fald kan man det ikke.“

Til sidst har jeg endelig en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen. Det ærede Medlem er jo en streng Dommer, han mener at kunne afgøre, hvad der er Mening i, og hvad der ikke er Mening i. Han taler om tomme Ord, Talemaader, om Ord uden Mening, og det ærede Medlem har jo undertiden fra denne Talerstol talt om Format. Selv om det ærede Medlems Format er stort, tror jeg alligevel ikke, det er saa stort, at han kan afgøre, hvad der er Mening i, og hvad der ikke er Mening i. Det er muligt, det ærede Medlem ikke kan fatte Meningen med en Udtalelse, men der-